

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimesire, 2'50 pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!
Diumenge, 13 de Desembre Des de 3'30 tarda

Estrena de la magnífica producció Metro Goldwyn Mayer, interpretada per Chester Morris, Lionel Barrymore i Lewis Stone,

EL HEROE PUBLICO N.º 1

Altra estrena sensacional de Columbia Films, creació màxima dels grans estels Tullio Carminatti i Lilian Harvey i altres grans artistes

¡VIVAMOS ESTA NOCHE!

Completen aquest programa de cinema el film **Placeres del agua**
Reportatge documental de Paramount Films.

I encara com a complement es passarà la cinta **¡Yo me entiendo!**

Amenitzarà aquest programa de cinema una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, dirigida pel reputat mestre Josep M.^a Ruera.

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!
Diumenge, 13 de Desembre Des de 3'30 tarda

Estrena en aquesta ciutat de la producció de la Columbia, fantàsticament interpretada per Boris Karloff, Marian Marsh i K. de Mille,

Horror en el Cuarto Negro

Presentació de la superproducció també de la Columbia, interpretada per Pauline Lord, Basil Rathbone i Wendy Barrie, quin nom és

Sublime mentira

A més d'aquests films es passarà la cinta **¡AL AGUA!**

encisador documental de la marca Columbia
I la bonica pel·lícula de dibuixos animats

Los reyes en el destierro

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA

COMPANIA ANONIMA D'ASSEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'



Hotel

RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 : Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campderà", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
Pve Latamendi, 3, 1^{er} : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

OPTICA

Es complimenten les
receptes dels metges

: : oculistes : :

Articles de Relotgeria

R. Clavé, 38 Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Unic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

destil·leries montañà



alcohols
anisats
licors
vins

granollers

E S P E C I A L I T A T

Anís La Perla del Vallès

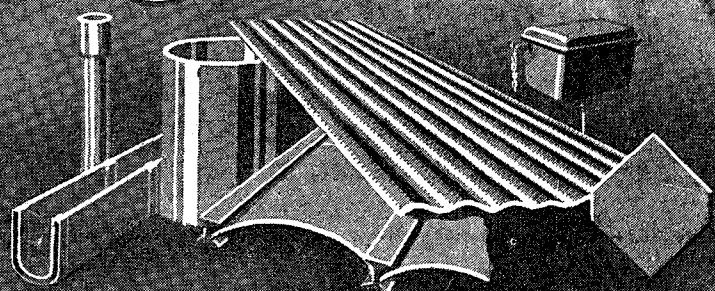
Carrer Joan Montañà, 72

TELEFON 53



Sucursal a MATARÓ

Rocalla



ROCALLA S.A. CANUDA · 2 · BARCELONA ·

Venda a Granollers: **JOAN MAURI** : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò

DENTISTA

Visita, tots els dies

Clavé, 30 : Telèf. 60
GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NÚM. 775

LA VEU D'ESPANYA A GINEBRA

Mentre el capitalisme d'Europa fa el sord als clams de l'Espanya liberal, els treballadors de tot el món es disposen a lluitar contra el feixisme

Alvarez del Vayo ho ha dit a Ginebra: «La guerra d'Espanya no és una guerra civil; és la guerra mundial, que es debat a la nostra terra.»

Això, el ministre d'Estat espanyol no creiem pas que ho hagi dit per a assabentar-ne als seus il·lustres oients, sinó tan sols per exercir el dret de la protesta i perquè ho sentissin al carrer. Els seus oients, tots il·lustres de mena, ja estan assabentats i tots saben prou el paper que han de fer a Ginebra.

La guerra — de dies ha que es veu — no és guerra de fronteres, ni de mercats colonials, ni d'uns Estats contra uns altres Estats. Aquesta guerra del feixisme a Espanya, és l'última carta que juga el capitalisme d'Europa per a vèncer les idees noves de la revolució que avança fatalment per a imposar la seva nova economia.

I perquè la lluita té aquest caire, a ningú no pot sorprendre la coincidència del feixisme italià i germànic i les falses democràcies de França i d'Anglaterra, que hipòcritament juguen el joc del murri. Ni a l'alta banca de França, ni als lords i grans terratinents i senyors feudals de la vella Anglaterra, no els pot interessar que el comunisme o el socialisme autèntics triomfin a Espanya. I la guerra desfermada pels que gaudien de tota mena de privilegis, cada dia que s'allarga fa més fondo el solc de la revolució. Si les potències feixistes no haguessin proveït d'ar-

mament els feixistes espanyols i si les potències democràtiques no haguessin boicotejat la democràcia espanyola amb el pacte vergonyós de la «no intervenció», les masses obreres espanyoles no serien avui l'obsessió dels plutòcrates que governen a tots els països, que temen, i amb raó, que, o la taca roja de l'Espanya revolucionària fatalment s'estendrà a tot Europa, o tot Europa serà sojutzada pel feixisme d'Hitler i Mussolini.

Mentre el poble de Madrid segueix resistint amb un heroisme de llegenda i a tot Espanya les milícies de la llibertat i la revolució segueixen contenint i avançant; mentre Catalunya es prepara a la defensa, la veu d'Espanya a Ginebra té un accent dolorós de tragèdia, però és també com un crit d'alerta, com el clam angunios de la civilització que no es resigna, que no es vol resignar, que no es pot resignar a morir sota el jou de la barbàrie.

Mentrestant les masses treballadores d'Espanya i de tot el món seguiran lluitant fins a vèncer o morir pel triomf de la llibertat i per un nou règim de justícia. I els grans pobles, com la U. R. S. S. i com Mèxic, demostraran al món que a la fi podrà més la voluntat dels pobles lliures, que no aquests Estats sota el domini de la força i la injustícia que són una constant amenaça per a la pau del món.

Notes i comentaris

S. M. El Funcionari

El funcionari, a Espanya, fins ara ha estat una institució inviolable i incommovible. Ja Azaña, en el primer bienni de la República, pogué encarar-se fins i tot amb els militars, però va ésser vençut pels funcionaris. S. M. El Funcionari va poder més que la República.

Ara mateix, tot i el daltabaix que en tots els ordres de la vida nacional s'ha produït, pel funcionari no passa res: ell segueix impertèrrit en el seu lloc i creu encara en la seva omnipotència.

Ell segueix cobrant—cobrant i intrigant—com si al país no hi hagués guerra, i segueix fent el que li sembla—que és el que ha fet sempre—talment com si la revolució ho hagués de trasbalsar tot i a tothom menys a ell.

El funcionari autèntic—S. M. El Funcionari—saboteja la revolució tant com li és possible, i sempre que té lleure de fer-ho, crida i gesticula per a exigir la més estricta disciplina... als altres i per a recordar-nos que són hores que tothom ha de sacrificar-se. Tothom, naturalment, menys ell. Ell viu al marge dels sacrificis i de la disciplina. Ell ja té cura que tothom pagui, perquè així ell seguirà cobrant. Ell critica, malparla, entrebanca... Ell es dedica a l'esport de tota la seva vida, que és el de fer la traveta al proïsme. N'hi ha que desenterren comptes fallits i amenacen amb les penes de l'infern els contribuents «morosos» que tenen la doble desgràcia de no ésser funcionaris i de no cobrar mesades com la seva.

De funcionaris, fins n'hi ha de socialistes; però per socialistes que siguin, primer que tot i abans que tot i per damunt de tot, són funcionaris. I, si són revolucionaris de mena, esteu certs que aspiren a la revolució metòdica i amb comptagotes, que és com aquella llibertat «ben entesa» que eternament han predicat els liberals de pega a totes les latituds.

Nosaltres en coneixem un d'aquests funcionaris que a estones perdudes fa de socialista i de revolucionari. De dies i de nits ell vetlla per la bona marxa de la revolució i es dedica a regatejar la feina dels obrers. Un d'aquests, però, no es quedà mut ni manco i molt atentament i molt oportunament li recordà que ni ell ni cap dels seus companys de treball no cobraven encara sous de sis centes pessetes al mes.

El futbol i les subsistències

En *El Mundo Deportivo* hi hem llegit aquest comentari, que sembla còmic i no ho és. Diu així:

«—Aquí lo que está sucediendo es una cosa muy clara y que yo te voy a decir sin rodeos. Esos afortunados mortales del Granollers nos «sacuden» a los clubs de Barcelona, por un simple problema de alimentación.

—¿Tú crees?

—No falla. Nos ganaron a los del Espanyol y hoy le han ganado el partido a Barcelona, porque, según tengo entendido en Granollers se están hartando de huevos, carne y de todo lo que les viene a gusto, mientras los de acá nos sometemos a régimen de huevos sintéticos, verduras etc. Mira, sinó: Nuestros jugadores, si tropiezan, se quedan sentados en el suelo pero estos «tíos» del Granollers arrearan de una manera que da gusto verles.»

En efecte, a Granollers mengem i mengem bé. Es perquè aquí no es transigeix amb els lladres de camíral que infecten Barcelona i tenen tant poder com abans de la revolució. Aquí els productors i els pagesos i els negociants s'han avingut tots a limitar llurs guanys per tal d'ajudar a que els pobres puguin menjar. I mentre aquí s'ha aconseguit aquest sacrifici dels productors, els negociants i els pagesos, a Barcelona només poden atipar-se els potentats. Perquè la gallina, per exemple, que aquí es paga a 5'50 pessetes el quilo, a Barcelona encara és permès que hi hagi bandits que la venguin a 17 i a 18 ptes. I que un bròquil costi sis o set rals!

Els treballadors de Barcelona, si no volen que aquests comentaris futbolístics tinguin el to de sarcasme que remarquem, hauran de demanar la «recepta» a Granollers. Aquí els lladres de camíral no surren. Es perquè aquí ningú no fa jocs de mans amb el 7 per 100 que ha imposat un Comitè, per a justificar la puja del 200 per 100 i del 300 per 100 del preu del peix.

.....
Franel·les de gran moda ? ...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfno 288

2'50? 2'60? 2'80?... No; 2'40!

Això, veritat que sembla un jeroglífic! Doncs, no ho és. Això, aquestes xifres, constitueixen l'actualitat màxima a Granollers i són un problema insoluble en tots aquells pobles on encara no hi ha arribat la revolució.

Perquè la revolució, que per a tants i tants era—i és encara—una paraula buida i sense cap sentit—i per això hom podia fer de revolucionari i alhora ésser milionari,—a Granollers cada dia adquireix formes més vives de transformació de l'economia del país.

Aquelles xifres que encapçalen aquesta nota senyalen la fi d'un predomini que hem hagut de suportar tota la vida. Senyalen la fi del tender de pocs escrúpols i renyit, ja de naixença, amb el sistema mètric decimal. Són com el crepuscle dels negociants de balances miraculoses, pels quals mai no s'havien fet les lleis que es feien pels altres ciutadans que no paguen drets d'escorxador i no alternen amb burots.

La guerra no us penseu pas que només sigui als fronts que senyala el mapa de can Garrell. La guerra es fa aquí també als mercats, a les cases de pagès, a les carreteres... L'enemic és el tender mal creient; el qui mai no havien reduït els que manaven, perquè tots manaven—i mamaven—sota el seu domini i sota el domini dels que, com ell, sabotegen la revolució.

El tender no sap mai les ordres que es donen, ni té noció de res que no sigui el seu calaix. Ell només pensa en el seu calaix. Però ara hi ha qui li fa adonar que és hora de creure i que les lleis es fan i les ordres es donen perquè es compleixin.

El tender venia el porc a 2'50 i s'hi arruïnava. Ell sempre s'ha arruïnat. D'això viu, d'arruïnar-se. I per a arruïnar-se més depressa, va aconseguir vendre el porc a 2'60. No satisfet encara de tant sacrifici, ara que tot va tan bé, ell anava a vendre'l a 2'80. Però els de Proveïments no podien permetre tanta ruïna i tant sacrifici. Mataren un porc, pobret!, i el feren a troços i el pesaren. El pesaren i veieren que el porc no s'havia de vendre ni a 2'80, ni a 2'60, ni a 2'50, sinó que es podia vendre i s'havia de vendre a 2'40.

Venent-lo a 2'40, els cansaladers ja farien prou sacrifici. I, si algun volia entestar-se a donar gat per llebre, o cansalada per llomillo, els de Proveïments ja el rellearien de semblant sacrifici. Ni que ho fes pel bon nom del Comitè i en nom del Comitè.—PLACID

Cròniques del front

El milicià desconegut

Quan haurem acabat aquesta guerra, cruenta i terrible; quan, els camps, conreats amb perícia, tornaran a produir més que mai; quan les fàbriques, amb la força viril que els presta la socialització, produiran el cent per cent més que en anys passats; quan el comerç i l'indústria, tan florejents al nostre país, que amb un xic d'esforç i intensitat de treball es posa a l'altura d'aquells països que gallegen perquè llur moneda té un valor intrínsec en els cercles borsàtils, llavors, fixeuvos-hi bé, companys, llavors haurem de reconcentrar-nos en nosaltres mateixos i dintre nostre es formarà, conscient i real, dins la imaginació i en mig d'una aurèola flamejant, la figura del milicià desconegut.

Quants n'han existit de milicians desconeguts! Quants éssers humans han ofert llur vida generosament, sabent que llur nom no havia d'ésser glossat, que fins i tot serien ignorats de tothom!

Jo m'imagino el milicià desconegut, amb una fe infantivola, amb un aire decidit i un amor immens a l'Humanitat a la qual ell, per purificar-la, havia entregat la seva vida.

El milicià desconegut deu estar present en tots nosaltres. L'hem de tenir com un ésser vivent en el nostre cor i lluitar amb la mateixa fe i esperit de sacrifici que lluita ell en els camps de batalla i d'aquesta fàisó destruïrem d'una vegada la carcassa morta del feixisme... I més tard, ja en les nostres ciutats i pobles, tot treballant amb la ploma, amb el mall o amb la dalla, recordar-lo. Recordar aquell germà nostre estimat i ignorat!... El milicià desconegut.

Una nit de guàrdia

Comença a fosquejar. Són les cinc de la tarda i el milicià ja sap la guàrdia que li toca. Mig rondinant, se'n va cap al seu cau dins la terra. Fa un vent glaçat que talla com una navalla. La nit és fosca com una gola de llop. Serà l'hora escollida i el dia assenyalat per rebre una sorpresa dels feixistes?

El milicià no ho pensa això, malgrat saber que és l'hora més propícia per a un atac.

A l'hora del relleu el desperten. Mig ensonyat es desvetlla. No cal que es vesteixi perquè ja ho està. Ara justament farà dues setmanes que no s'ha tocat la roba que duu al damunt. Mandrosament agata

F. A. I.

JOVENTUTS LLIBERTÀRIES - GRANOLLERS

F. I. J. L.

Dimecres, 16 Desembre

A les 9 de la nit

GRAN MITING

de caràcter comarcal al "Majestic"

ORADORS:

Amèlia Alujas

Genís Garcia

Fidel Miró (Mirlo)

Jaume R. Magriñà

el fusell, que tenia mig clavat al cos, i les cartuxeres ben replenes. Es tira al damunt el capot-manta i surt al defora.

Fa un vent que tot ho capgira. — ¡Maleïtsiga! — diu, en sentir la fuetada en el rostre. — ¡Quin vent més feixista! — D'en mig de la foscor veu sorgir el company que ell relleva. Fa una cara semi-alegre, puig sap que l'espera el repòs i l'escalf. Ja no recorda l'estona que ha petat de dents, suara.

El milicià rep la consigna i es queda sol a la trinxera, perdut en les ombres de la nit. Poc a poc comença a veure els munts de terra que el volten.

Li sembla veure una forma humana. Mes, no; és un tronc d'arbre que altres nits li havia fet el mateix efecte. Un xic més desvetllat l'esperit, es referma i els sorolls i ombres de la nit ja no són tan imaginaris.

El pensament del milicià, travessant muntanyes, planes i rius, pobles i ciutats, se'n va lluny, lluny... Aquella cara fina i rosada, aquells llavis que ell besava, aquells ulls que ploraven quan ell va marxar, tement per la seva sort... La promesa estimada!... Què deu fer en aquests instants? Ara estarà dormint, amb un somni quiet i feliç, pensant en ell... El milicià fa una extremitud. Ha sentit una fredor dins el cor. Es posa bé el capot-manta, que badava una esclatxeta per on entrava un ventet traïdor i s'arrauleix un xic més encara.

El seu pensament evoca els projectes que havia forjat junt amb l'estimada. Els arribarà a realitzar? Qui ho sap, això!... Però l'esperança hi és. Què faria el milicià sense aquesta dolça esperança?

La família, ja la recorda també; però

queda a un segon pla, com és natural.

Els minuts es succeeixen amb una calma aclaparadora; mes, en aquests moments no hi pensa el milicià. Està somniant despert...

Tot d'una un tret ha ferit el silenci de la nit. El milicià es redressa i guaita amb atenció. En un moment tots els records amorosos han estat foragitats per aquell espetec feréstec. L'arma a punt i l'oida atenta. No cal al·larmar-se, però; no ha estat res. Si precisament les altres nits no podia estar pas tanta estona sense sentir els «pacos» enemics...

Bah, bah!... El milicià es torna a embolcallar amb el capot-manta i queda altra vegada absorbit amb els seus pensaments. Ai, que seria eterna la nit, si no fos per aquests records que voltegen com un vol d'orenetes pel pensament del milicià!

No sent el fred ni el vent, quan el seu pensament s'envola vers els éssers estimats.

Ha sentit soroll darrera seu. Es el rellevament. Ara li sembla estrany que hagin passat tres hores. De totes maneres té els nervis mig adormits pel fred.

Causa alegria el rellevament! El milicià fa la mateixa cara que el seu predecessor. Fa la cara de l'home que surt del treball i sap que l'espera el caliu de la llar, encara que la llar sigui un sot dins de la terra, on s'hi encabeixen quatre o cinc companys.

Un dels que dormen llença uns quants renecs en rebre uns cops de colze. Se senten uns lleus sospirs. El milicià reposa...

Ja clareja. La boira ho esborra tot. No s'albira res; però sortosament ningú, ni res no torbarà el somni del milicià...

Claudi GIMENO

Avançadetes d'Almudèvar.



REPORTATGES

El nostre Hospital i Asil

Instal·lats en un confortable Opel 6 cilindres, conduït pel noi de can Picarol, ens hem traslladat a l'Hospital i Asil, en perfecte estat de salut, per a conèixer d'aprop les activitats que desenrotlla aquest establiment d'ençà del 19 de Juliol, que, com totes les cases que eren regides per la gent de sotana negra i pitet blanc anaven de la pitjor manera que humanament podien anar.

Confesso la meua vergonya — com a granollerí, naturalment — de no haver conegut més aviat l'importància que en aquests moments representa, per una població, tenir un establiment de caire semblant. El magnífic Hospital domina la ciutat. És clar, sanitos i els malalts i asilats disfruten, totes les estacions de l'any, d'una temperatura molt agradable.

La nostra entrevista amb l'administrador — amb el vist i plau del Conseller de Sanitat i Assistència Social — ens fa esperar un moment que l'aprofitem perquè una simpàtica infermera, Gisèle Aspiazu, ens acompanyi a seguir les dependències de la casa.

Les infermeres passen, totes blanques i polides. La nostra obligació seria la de dir galanies a la nostra acompanyant; però cada vegada que se'ns acut una paraula d'agraïment, uns rètols ens recomanen «Silenci», i ens obliguen a «fer-nos càrrec».

Comencem la nostra informació per la planta baixa de l'Hospital. La sala de raigs X, un aparell perfecte, molt valuós i nou «de trinca». Hem vist l'esquelet de les nostres mans com unes canyes americanes i hem comprovat, en el petit laboratori, les radiografies de molts casos que s'han succeït. Una cama trencada, un braç... etc. Mes, no comencem a posar-nos anatómics i continuem. La sala de preparació. Uns ajudants cuiden de preparar els embenatges per al treball d'aquesta tarda.

Feina d'enguixador. Hi ha sis casos. No tot és anatomia en un Hospital. Té també els seus atractius: Segueix la sala d'operacions. Reduïda, però disposada per qual-sevol cas d'urgència. La vitrina, amb les seves eines de treball, níquelades, boniques, perquè l'operat no senti el més lleu sofriment i pugui suportar com més agradable sigui possible l'operació. Altra vegada les contemplem i ens vénen esgarrifances. Al costat mateix, la sala d'esterilització de material, segueix la sala de cures, la biblioteca... Una biblioteca farcida de llibres ofrena d'un bon senyor. M'expliquen el cas d'un asilat madrileny, que va demanar un llibre clàssic. Varen entregar-li un llibre de Flammarión, un tractat d'Astronomia. L'home no hi ha entès res, però el bon home se l'ha empassat de dalt baix. Riem l'acudit. Entrem en una altra

habitació. Una farmàcia en petit amb tots els seus requisits mèdics...

I cap al primer pis. Habitacions de dos llits i altres d'individuals. La sala on reposen els operats. Llits blancs, parets blanques, tot blanc, net i molt polit... De banda a banda de l'espaiosa sala, deu i deu llits. Salutem un amic. Té la cama penjada com si volgués fer-nos la salutació. Llegeix uns llibres de Zola... Per l'ampla galeria entra la llum, clara... Reculem. Salutem quatre milicians del front, hospitalitzats en una mateixa habitació. Al costat d'ells, fem més cara de malalts nosaltres...

L'administrador ja ha arribat. La nostra acompanyant cedeix el seu lloc de cicero-ne al nostre amic. Seguim les dependències del pavelló dels asilats. Molt ben distribuït tot i habitacions molt confortables. Quartos de bany, lavabos. Els pobres vells viuen com en família. Res de privacions, al contrari. Comentem el cas d'aquell marit i muller que no havien pogut dormir mai junts, abans d'esclatar la revolta, perquè les bondadoses i solterones monges ho consideraven un pecat...

Dues sales de trenta llits cada una, com a previsió dels que puguin venir del front. Millor, però, que no s'hagin d'utilitzar.

Continuem. La cuina magnífica, neta, curiosa... El menjador de les infermeres. Les dues calderes per a la calefacció del local...

Els pavelló dels infecciosos i tuberculosos mig construït. Lamentem, per l'importància que representa, que s'hagin suspès les obres.

Ara entrem a l'administració, on podem completar el nostre reportatge.

—Podeu transcriure, ens diu l'administrador, el primer article del reglament de l'Hospital, on consta la seva fundació.

Efectivament, el primer article diu així:

«La administración y gobierno del Hospital y Asilo que en Enero de 1521 fundó D. Bertrán de Seva, bajo la advocación del «Cordero de Dios», está clasificado de fundación particular por R. O. de 27 de Julio de 1920, bajo la acción tutelar del Ayuntamiento.»

—Després, l'iniciativa del nou Hospital, continua, la devem al senyor Francesc Ribas, que era casat amb la senyora Eulàlia Barangé, i qui en la persona del Dr. Fabregas va trobar el seu col·laborador més entusiasta. Ell va ésser qui va regalar tot l'instrumental de cirurgia, una estufa elèctrica esterilitzadora i molt mobiliari. Els dos pavellons de l'Hospital i Asil, un va ésser donat per l'esposa del doctor Fabregas, senyora Faustina Mata, i l'altre per Jaume Corbera. A més, els esposos Fabregas-Mata, en morir oferiren encara per a l'Hospital la quantitat de 100.000 ptes. en títols.

La construcció de l'edifici és obra de l'arquitecte Josép M.^a Miró i Guibernati. Va ésser inaugurat el 25 de Juliol de l'any 1923, i cedit al Patronat el 3 d'Octubre del 1926.

La nostra institució, però, ha sofert un canvi radical, suprimint tot allò del *Cordero de Dios* i els R. O. per a fer obra més efectiva. O si no, vegeu vós mateix. L'any passat, o sigui el 1935, per despeses de clínica i medicaments varen gastar se la quantitat de 3.839'05 ptes; en canvi aquest any, fins a la data, en portem gastades 7.294'50. Per a reformes i millores s'havien gastat 12.303'45, i ara en portem de gastades 45.440'20. Això sol us demostra l'entusiasme que, des de la Conselleria d'Assistència Social, fins el càrrec més modest, hi posem tots perquè el nostre Hospital sigui un dels primers de Catalunya. I això que abans es feien llegats i petits donatius que nosaltres no sabem com han pogut desaparèixer, un d'ells de 21.000 ptes. En la dita ex-caixa Diocesana, una mena de Banc d'Espanya dels catòlics, hi havia unes 61.000 ptes., producte de la venda d'uns retauls i altres donatius, i no sabem encara si han desaparegut o què...

Fem una pausa per encendre una cigarreta. Salutem l'entrada de dos doctors, dos «Homes en blanc».

—Actualment, continua l'administrador, tenim hospitalitzats, entre malalts i asilats, uns 82 individus. Tots mengen bé, amb les seves postres i cafè, cosa que abans era un crim menjar com a persones. És d'interès que anofeu les facilitats que ens donen els Consellers de Defensa i de Provéiments, tant en mobiliari com en alimentació. El Sindicat Unic d'Espectacles ens ofereix també unes localitats per a les seves sessions de cinema. Apart d'això, com que s'han acabat les «ànimes caritatives», s'ha de pensar materialment en l'Hospital. Hi ha moltes despeses i pocs ingressos. Ningú no paga i això representa una gran merma per la nostra caixa...

Per a acabar, anotem una anècdota del *generalíssim* (!) Gonzalo Ruiz de Castañeda, qui el dia de l'inauguració de l'Hospital va retornar, juntament amb un ofici, l'invitació que li havien enviat, perquè era impresa en català.

Una de tantes bestialitats del Don Gonzalo, responem nosaltres...

I, per a acabar, és just — ja que encara no ho hem fet — de senvalar la tasca que desenrotllen el Conseller d'Assistència Social, Pere Iglesias, i l'administrador Francesc Sala, un excel·lent administrador i un bon amic de tots els hospitalitzats, al qual devem aquestes notes. En referència als treballadors del «cos humà», el doctor Julià, és el cap dels serveis de cirurgia; molt entusiasta de les coses de casa nostra; el doctor Morgades, l'ajudant de l'operador, i el doctor Plana, el metge de la casa. El patronat, però, respecta al malalt que vol el seu metge de preferència.

Podriem parlar dels projectes de la Junta, però és massa tard.

Diem per a acabar que tothom hauria de conèixer el nostre Hospital i Asil, abans que la fatalitat ens el faci conèixer per força. — JOAN VERNET



Esperit constructiu de la Revolució

La nostra revolució va caure com un bòlid inesperat damunt el panorama ibèric. Molt poca gent es donà compte dels celatges rogenes que l'auguraven. Essers selectes, ben preparats i estudiosos dels diferents moviments politico socials del món, difondien arreu llurs previsions; però el letàrgic ensopiment del poble necessitava més intensitat de propaganda assenyada, més soroll desvellador, més moviment. Havia passat per tants trasbalsaments inesperats, que ja semblava aconhortat i alleugerit de passats dolors amb la morfina d'una república de caire centralista. La tòxica droga venia a obrar en el cos malalís com un revulsiu insospitat; el cervell s'aclarí, el cor batejava amb més naturalitat, els nervis s'enfortien i l'instint conservador permetia albirar l'incendi que s'abrandava impetuós i amenaçador de totes les malvestats.

No volguérem o no poguérem anar a la recerca de la Revolució i ella vingué a cercar-nos a nosaltres, impel·lida per l'allau malastruga d'uns monstres traïdors i esferoidors. Semblava com si una veu ultra-humana ens cridés: *Desvetlleu-vos! Apresseu-vos, que se us cala foc a casa i no tindreu temps de sortir!*... I la revolució fou atesa amb valentia, abnegació i heroisme. Ara és la torxa que il·lumina els braus lluitadors d'una guerra que no té parió en la Història i el món, que els admira tot prenent-ne exemple. Parel·les van la guerra i la revolució. No poden ni deuen desviar-se un sol instant, car la sang d'una i d'altra s'han agermanat de tal manera, que el baume ja sorgeix de la terra que n'està sadollada i s'esten cap el cel en boirines rogenques que seran l'aurora del demà.

No traïm la Revolució amb desviaments i iniciatives particulars que poden ésser molt ben intencionades, però en molts casos contraproductes. Cal no fruncar la tasca feixuga que hem recomanat als dirigents, ja que han estat elegits pel poble i cada ciutadà s'ha de trobar degudament representat per ells. Seguim el ritme de la nova disciplina, que, per no ésser d'estil casernari, té tota la vàlua de la pròpia i lliure voluntat. Apartem els obstacles i cremem els esbarzers del camí per on ha de passar la Revolució triomfant.

Revolució! Com fa pensar, glatir, tremolar aquesta màgica paraula! Té caires tan diversos! Aquells que creuen que la revolució equival a destrucció, regirament i desordenament de persones i coses, en tenen un flac concepte, sobre tot quan ja ha passat el moment àlgid de l'efervescència i la febrada ha remittit. Les intervencions quirúrgiques són oportunes i imprescindibles quan les malures ho requereixen. Pe-

rò no es pot tallar i sagnar a tort i a dret matusserament, puix el remei esdevindria pitjor que la malaltia.

La nostra revolució ha d'ésser constructiva i ha d'ésser atesa i servida amb tota l'intel·ligència, la voluntat i l'energia que sigui possible. Ningú no ha d'ésser negligent ni negligit. Tothom hi té un «rol» a desempenyar; tots hi tenim drets i deures a complir dins la gradació de capacitat que a cada ú correspongui.

Els pares de família, des de la llar, i els mestres, des de l'escola, tots han de contribuir eficaçment a intensificar l'esperit constructiu de la revolució, educant els infants de manera que, sense donar-se'n compte i amb tota naturalitat, els alliberi d'aquest perillós instint destructiu que sembla hereditari flagell en la nostra infantesa i va perdurant en alguns éssers fins a la senectud. Aquest instint semi-bàrbar l'hem vingut observant abans de la revolució i més accentuadament encara, després, i això no ha d'ésser de cap manera; no pot continuar.

Els arquitectes de la nova vida han d'ésser els mestres selectes, no aquells mestres enforats amb l'únic anhel de posseir un títol per a anar vivint, sinó els veritaders pedagogs, els de profunda vocació, els que en llur apostolat saben comprendre, estudiar, analitzar el caràcter, l'intel·ligència, l'afició i la psicologia dels infants. La Revolució ha esbandit aquells mètodes d'ensenyament tan antiquats i perjudicials; seria un crim tolerar res de semblant. Si l'esperit revolucionari no penetra ben endins de la llar i de l'escola i els infants seguíssin assimilant-se tota la grolleria de paraula i obra que ve del carrer i de la plaça, ben poca cosa hauríem guanyat. En el cervell i en el cor dels infants s'hi sembla fàcilment; per tant, cal seleccionar les llavors més perfectes. Aquells imbècils, per exemple, que conreen en les petites intel·ligències d'uns infants castellans unes paraules ofensives pels catalans que no podien traduir en odi com el sentien llurs inspiradors, ens en donen una prova. Els infants s'emmirallen amb les paraules i les obres dels grans, i quan aquests esdeven «ganàpies» anormals, infectes i estúpids, l'anormalitat i tot el seu seguici s'encomana i s'esten com una perillosa epidèmia.

Així, doncs, cal afanyar-se a cimentar l'esperit de la revolució, i preparar bé els fonaments de la nova vida perquè la verdadera revolució pugui anar-se bastint de cara al sol esplendent del progrés, a l'escalf del qual la generació que puja ha de quedar purificada dels prejudicis i errors que nos altres hem patit, tolerat i potser ajudat, inconscientment, a propagar.

CARLES COSTAS ALVAREZ

Ni pau, ni armistici! Abaix els assassins!!

NOTICIARI

Exposició de caricatures a profit de les milícies

Avui, diumenge i dia 13, Amador Garrell i Soto inaugurarà la seva primera exposició de caricatures a l'estatge del Jazz-Club, al Cafè Comercial.

Aquesta exposició, que constarà de vint obres del jove dibuixant, és a profit de les milícies. Es posaran a la venda bitllets per al sorteig de totes les caricatures, les quals podran ésser escollides correlativament pels vint als quals corresponguin en premi. El producte íntegre que s'obtingui amb aquest sorteig, el qual és degudament controlat per la Conselleria de Defensa, serà entregat per al fons de les milícies antifeixistes.

Desitgem el millor èxit al jove artista, de qui hem rebut atenta invitació, a la qual procurarem correspondre.

Esteve Sarroca

El nostre volgut company i amic Esteve Sarroca ha estat designat per al càrrec de professor de català a l'Escola del Treball.

Felicitem els alumnes de l'escola per la tasca profitosa que podran realitzar per al perfecte coneixement del nostre idioma amb un mestre tan coneixedor d'aquest com és el nostre amic, el qual ja ens perdonarà si, a les seves espalles, ens donem el plaer de reconèixer públicament uns mèrits que ja abans li han estat reconeguts pels organismes més solvents.

El producte d'un festival

El Sindicat Unic d'Espectacles ens comunica que ha fet entrega de la quantitat de 1.021'35 pessetes a la Conselleria de Defensa, a Barcelona, per a les Milícies i de 450 pessetes més a la Conselleria local perquè aquesta les destini a socórrer els infants evacuats de Madrid.

Ambdues quantitats, que sumen en total 1.471'35 pessetes, són el producte líquid de la representació d'«Els Vells», al Majestic, pels vells aficionats granollerins.

En aquella vetllada la recaptació total puja a 1.891'50 pessetes i les despeses sumen 420'15 pessetes.

Per tant, la quantitat total és, com ja hem dit, de 1.471'35 pessetes.

La Cooperativa Elèctrica

Per a avui, a dos quarts d'onze, és convocada reunió de socis de la Cooperativa Popular de Fluid Elèctric a la sala d'actes de la Casa del Poble.

El principal objecte de la reunió és perquè la Comissió nomenada en l'assemblea del 22 de novembre, doni compte de les gestions realitzades.

Cooperatives

Han començat ja a descarregar gèneres a la casa on fins ara hi havia el Cafè Manel, destinada a una de les Cooperatives que seran instal·lades pel Comitè de Proveïments.

També sembla que serà tancaç el Cafè Nou, o L'Alhambra, on hi haurà altra d'aquestes cooperatives de consum.

Exposició de Caricatures

A PROFIT DE
LES MILICIES

A. Garrell

:: Oberta tots els
dies al Jazz-Club
(Cafè Comercial)

Assemblea Obrera

Dilluns, dia 7, al vespre, es celebrà una assemblea, al Majestic, convocada per la Federació local de Sindicats Unics.

En aquest acte es donà un informe del que és la Carta Familiar que és establerta des d'aquell dia i un altre del Consell d'Economia sobre les col·lectivitzacions.

El company alcalde Manuel Fabregat donà compte detallat dels acords presos en el ple de Locals i Comarcals de la C. N. T. celebrat suara a Barcelona, relacionats tots amb la guerra contra el feixisme i amb la revolució.

Finalment fou acordat que cal combatre el feixisme, imposant-se tots, si es fa precís, el màxim de sacrificis. Per a vèncer, no hi ha d'haver limitacions pel que fa a les hores de treball i ha d'ésser amb l'esforç de tots que s'ha de contribuir a guanyar la guerra.

La sala del Majestic era plena de treballadors afiliats als rengles de la C. N. T.

Nou periòdic

Hom ens assabenta de la pròxima aparició d'un nou periòdic local, que, segons tenim entès, propugnarà per l'obra de l'Escola Nova Unificada a la nostra comarca.

Soterranis de refugi

Han estat senyalats per grans rètols i unes fleixes indicadores, els soterranis que, de primer antuvi, són destinats a llocs de refugi del veïnat pel cas de possibles agressions dels avions feixistes.

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA
ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor, desapareixen ràpidament davant l'acció enèrgica d'aquest depuratiu

DIPOSITARI A GRANOLLERS : FARMACIA GASSET

La nova jutgessa

Hem rebut atenta visita de la companya Maria Lluïsa Algarra, nova jutgessa de Primera Instància i Instrucció d'aquest Partit, qui, ja en possessió del seu càrrec, ha volgut expressar-nos el seu afany de col·laborar des d'aquell, sense vacil·lacions ni covardies, a l'obra comuna en defensa dels principis immanents de la Justícia i la Llibertat.

Ens és grat de correspondre al gest de la gentil companya, a la que reiterem el nostre desig perquè el millor encert guii la seva delicada actuació al front d'aquest Jutjat.

Col·lectivitzacions

Prosegueixen amb la major intensitat els treballs de col·lectivització de les indústries, el comerç i tota mena de treballs, d'acord amb la nova economia, de la qual tant es parla a Barcelona, que justament és on menys es labora en aquest sentit.

Des d'aquesta setmana quedarà col·lectivitzat el servei de proveïment de llet i estan ultimant-se les gestions perquè arribin a un acord favorable els distints rams de la metal·lúrgia.

També és segur que dintre poc els sastres granollerins treballaran així mateix en forma col·lectiva.

I encara podem avançar que, per la Conselleria de Proveïments hi ha el propòsit ferm i decidit d'obrir, dintre breu termini, moltes grans cooperatives de consum, per a les quals hom compta ja amb els locals necessaris. En aquestes cooperatives, el públic podrà proveir-s'hi dels articles de més necessitat als preus més limitats i es podrà fer totalment efectiu el control per a assegurar l'abastiment de la ciutat.

Accident d'auto

Dijous a migdia un auto de Polinyà topà amb un arbre, a la carretera de Barcelona, en el lloc dit del «Portazgo».

El vehicle quedà molt malmès i de l'accident en resultaren amb ferides greus l'alcalde d'aquella població, Mateu Solà, i Pere Urpina, els quals, després que foren atesos al dispensari de la Creu Vermella pels metges senyors Sellés i Torrents, ingressaren a l'Hospital.

També resultà amb lesions de menys importància Joan Cusidó, qui pogué traslladar-se al seu domicili d'aquella localitat.

Festa Infantil

Diumenge a migdia es celebrà un acte, al Majestic, verament simpàtic.

Els nens i nenes de Madrid que han estat uns dies entre nosaltres a les cases conegudes per Can Molina i Can Puntas, han estat destinats a Les Torres del terme de Lliçà i abans de marxar al seu nou destí, es volgueren acomiadar del poble de Granollers i improvisaren una festa, durant la qual es feu una recaptació a profit de les milícies.

Tots els simpàtics madrilenys que participaren a la festa foren molt aplaudits per la concurrència que assistí a la festa.

Mides de previsió

Des d'aquesta setmana, i com una mesura de previsió, no són enceses les faroles de la carretera ni s'encenen tampoc els llums extrems que llueixen altres carrers.

Salutacions

Diumenge saludarem el company Francesc Serra, qui vingué amb permís de Montçó, on és amb la Columna de Fortificacions del Vallès.

Aquests dies també hem saludat els companys Esteve Serres, Andreu Fusté, Calverons i Mayordomo, que han vingut del front d'Osca. Els tres primers tornaren a marxar; no així el darrer, que ha vingut ferit, sortosament de poca importància.



EL CONSELL MUNICIPAL

Acords del Comitè Permanent

Sessió del dia 3

—Resoldre diverses reclamacions contra la quota per construcció de clavegueres.

—Aprovar repartiments de contribucions especials per construcció de clavegueres.

—Aprovar diversos comptes per un import de 13.730'08 pessetes.

—Nomenar professor interí de català a l'Escola de Comerç, a Ramon Mestre.

—Concedir diverses beques per a estudiis a l'Escola de Música, Escola de Comerç i Institut Elemental.

—Autoritzar a la Conselleria de Sanitat i Assistència Social perquè pugui oferir un número determinat de llits de l'Hospital, al Consell Superior de Sanitat de Guerra.

—Assabentar-se de la creació d'un grup escolar amb 12 seccions i 3 de parvuls.

—Aprovar un repartiment extraordinari per despeses de guerra i atur forçós.

Sessió del dia 10

—Nomenar professor de català a l'Escola Elemental del Treball a Esteve Sarroca.

—Concedir unes beques per a estudiis a l'Institut.

—Assabentar-se d'un escrit de la Joventut Comunista Ibèrica, palesant la seva disconformitat amb el fet de no incorporar a files els excedents de les llesves del 1934 i 1935.

—Ratificar unes declaracions de facciosos fetes pel dissolt Comitè Antifeixista Revolucionari.

Tenders multats

Per haver mancat a les disposicions donades per tal que no fossin augmentats els preus ni fossin venuts gèneres en quantitat excessiva, per la Conselleria de Proveïments han estat imposades vàries multes a tenders mal avinguts a respectar les ordres donades talment com si encara visquéssim en aquells «bons temps» que el títol de tender era sinònim de poder fer el que a hom li donava la gana.

No cal dir que el veïnat està encantat per aquestes mesures de salubritat pública.

Anants i vinents

Divendres arribà del front d'Almudèvar el nostre company d'Arts Gràfiques, Josep Fernández, cap de centúria de les milícies del Vallès Oriental.

—Amb els companys Fusté i Calverons partí de nou a ocupar el seu lloc de combat el company i amic Josep Farrés, ja restablert de l'atac de reuma que sofria.

—Estan ja convalscent els companys Patrici Valls i Emili Bosch.

—Ha arribat del front de Madrid, amb vuit dies de permís, el milicià i bon company Joaquim Sànchiz.



ESPECTACLES

MAJESTIC

El Proceso Ferrer

Dijous d'aquesta setmana una companyia de «Teatre Proletari» donà una representació, al Majestic, de l'obra «de circumstàncies», que ja s'havia representat fa algun temps a La Unió Liberal, «El Proceso Ferrer».

Al mateix Majestic i al Principal Cinema segueixen els èxits cinematogràfics i el públic cada diumenge a la tarda omple ambdós locals a abarroter,

Els programes per a avui són formats, el del Majestic, a base de «El héroe público núm. 1» i «¡Vivamos esta noche!», i el del Principal, del «film de por», «Horror en el cuarto negro», per Boris Karloff i «Sublime mentira».

Assortit en robes per a abrics?...



Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Sorteig d'un quadre

El nostre bon amic Francesc Vernet, entusiasta dibuixant, actualment té exposat, a la Casa Xirau, un quadre al·legòric de la guerra contra el feixisme, el qual és sortejat a profit de les milícies del poble.

Felicitem l'amic Vernet per aquesta seva lloable aportació a la gran obra de combatre l'enemic i desitgem que el sorteig de la seva obra sigui del millor profit per al fi al qual l'ha destinat.



COMITE ANTIFEIXISTA DE GRANOLLERS

Suscripció Pro-Milícies Antifeixistes i famílies afectades per la defensa contra el feixisme

	Suma anterior. 66595'60
Cansaladers	372'00
Vídua de G.	5'00
Artur Ribot	25'00
Germans Piguillem	5'00
J. C. i treballadors	250'00
Josep Rodríguez	5'00
Ramon Rovira	2'00
Onofre Castellet	25'00
Confiters, Ultramarins i Queviures	189'00
Cafeters i Hotelers	150'00
Baldri Ambrós	50'00
Vaquers	78'00
Germans Piguillem	5'00
Trinitat Lucas	5'00
Ramon Rovira	2'00
Confiters, Ultramarins i Queviures	184'00
Servei Recaptació Generalitat	105'00
Josep Rodríguez	5'00
Cansaladers	186'00
Vídua de G.	5'00
Artur Vilardebó	15'00
Vaquers	82'00
Germans Piguillem	5'00
Josep Rodríguez	5'00
Confiters, Queviures i Ultramarins	184'00
Vaquers	76'00
Cafeters i Hotelers	125'00
Unió de Xofers	500'00
Ferreteria Garrell	10'00
Ramon Rovira	2'00
Vídua de G.	10'00
Empleats Municipals	385'85
Germans Piguillem	5'00

SUMA . 69653'45

(La subscripció segueix oberta)

* * *

Més donatius per a les Milícies

Ha Conslleria de Defensa també s'han rebut els següents donatius per a les milícies.

Florentí Gonzalo	5'00
Llum i Força	100'00
Sindicat d'Espectacles	272'60
Sindicat d'Espectacles	450'00
Pere Font	45'00
Granollers S. C.	207'15
Lluís Arboix	100'00
Treballadors Casa Mirambell	175'00
Antoni Maynou	5'00

Total. 1357'75

Prometatge

Ha estat demanada en prometatge, per a jove Josep Vila, la gentil conveïna nostra Rosa Parra.

L'enhorabona.

Rafael Estartús

Dilluns estigué breus moments en nostra ciutat el company milicià Rafael Estartús, qui venia de Madrid, on ha estat ferit, sortosament de poca gravetat.

Desitgem el guariment del bon amic.

A la Policlínica

Ha estat sotmès a una intervenció quirúrgica, feliçment realitzada pel doctor Julià, a la Policlínica del Vallès, el jove amic nostre Alfred Canal i Anfrès, fill del nostre company, el metge dels mateixos nom i cognom.

Celebrarem el ràpid millorament del jove amic nostre.

Miting de les Joventuts Llibertàries

Les Joventuts Llibertàries anuncien un miting de caràcter comarcal, al Majestic, per a dimecres vinent, dia 16, a les nou del vespre.

Parlaran en aquest acte els companys Amèlia Alujas, Fidel Miró, Genís García i J. R. Magrinyà.

Reunió a La Unió Liberal

Per a avui a la tarda, és convocada reunió general ordinària, a La Unió Liberal, per a l'elecció de President i set Vocals de la Junta de Govern i tractar assumptes generals.

Miting femení

Dimecres vespre tingué efecte, al Majestic, un acte de propaganda antifeixista organitzat per l'Agrupació Femenina, en el que hi prengué part la companya Maria Lluïsa Algarra, nova jutgessa d'aquest Partit.

Noticiari del P. O. U. M.

El miting que havia de celebrar-se dijous passat, va ésser suspès per no coincidir amb altres actes. La nova data de celebració, serà en breu, si bé encara no pot precisar-se fixament.

—Aquesta setmana han sortit vers el front d'Osca (Tierz), Secció de Granollers, Joan Gurri i Guàrdia, de Montornès. Ja guarit de la ferida que sofria i Miquel Ponsel i March, que ha estat entre nosaltres uns quants dies que ha durat el permís que gaudia.

—També a Tierz, han sortit a engroixir la dita Secció de Granollers, els camarades Esteve Ventura i Villanueva, Enric Fernández Segura i Josep Checa Resina.

—Dijous passat es desplaçaren a Barcelona, per a assistir al miting del Price, dos autòcars de militants i simpatitzants del partit, per a oir la paraula dels companys Solano, Arquer, Mac Nain, Gorkin i Nin, qui's posaren de relleu la posició revolucionària del partit i les orientacions a seguir en el moment actual.

Una prova de la unitat treballadora, fou la presència a l'acte del Secretari de la Regional de les Joventuts Llibertàries, camarada Martínez.

Miting del P. S. U.

Dissabte passat fou suspès el miting del Partit Socialista que s'havia anunciat per aquell vespre a La Unió Liberal.

Aquell miting s'haurà celebrat ahir vespre, al mateix local, i en ell era anunciat que hi prendrien part, entre altres oradors, els Consellers de la Generalitat Miquel Valdés i Joan Comorera.

Reunió de rabassaires

Dimecres vespre s'efectuà, a la sala de L'Alhambra, una reunió de delegats de Proveïments i de rabassaires de la comarca de la terra.

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 10, regiren els següents preus:

Bleds	a	29'40	ptes 60	Kgs
Arròs	a	71'	> 100	>
Pèsols	a	60'	> 100	>
Faves	a	55'	> 100	>
Favos	a	55'	> 100	>
Veces	a	56'	> 100	>
Herps	a	41'	> 100	>
Ordi	a	45'	> 70	litres
Civada	a	46'	> 70	>
Moresc país	a	50'	> 70	>
Monges ganxet	a	154'	> 70	>
Monges pareianes	a	116'	> 70	>
Monges carai	a	154'	> 70	>
Cigrans	a	115'	> 70	>
Garrofos	a	10'50	> 40	Kgs
Alfals	a	8'50	> 40	>
Palla	a	4'	> 40	>
Quano	a	21'	> 70	>
Patates del bufè	a	34'	> 100	>
> ingleses	a	34'	> 100	>
> Vic	a	34'	> 100	>
Amèlia llargueta	a	100'	> 100	>
> comuna	a	80'	> 100	>
Nous	a	150'	> 100	>
Avellana negra	a	90'	> 58	>
> corrent	a	90'	> 58	>
Castanyes de	a	35'	> 40	>
Gallines	a	5'50	> un	>
Pollastres	a	5'75	>	>
Anecs	a	3'25	>	>
Oques	a	3'25	>	>
Conills	a	2'75	>	>
Ous	a	5'50	>	dotzena
Porcs grassos	a	3'90	>	1 Kgs
Vedelles	a	4'75	>	>
Vaques	a	3'70	>	>
Bastiar bovi, recia de 250	a	3'50	>	unitat
Mamellons de 40'	a	110'	>	>
Cabrits (pes viu)	a	4'25	>	>
Rovellons de 3'25	a	2'50	>	una lliura

La recapitació d'arbitris municipals puja a 569'45 pessetes.



FUTBOL

Campionat de Catalunya

QUADRE DE CLASSIFICACIO

	P. J.	G.	E.	P.	G. F.	G. C.	P.
Espanyol	8	6	0	2	19	15	12
Barcelona	8	4	1	3	18	14	9
Granollers	8	4	0	4	16	17	8
Girona	8	4	0	4	16	11	7
Badalona	8	3	0	5	12	20	9
Sabadell	8	2	1	5	11	15	5

Resultats del diumenge passat

- 2, Barcelona - Granollers, 4
1, Sabadell - Espanyol, 2
2, Badalona - Girona, 1

El Granollers guanya netament el Barcelona a Les Corts, per 4 gols a 2

Diumenge passat, segons els tècnics, hi hagué una sorpresa: la derrota del Barcelona en el seu propi terreny pel Granollers.

Sempre, però, hi ha imparcials i aquesta vegada davant la realitat hi ha qui ha sabut reconèixer que el triomf granollerí va ésser degut al millor joc de l'equip guanyador i també a la seva major rapidesa en el desenvolupament damunt el camp de joc.

La netedat de la victòria granollerina no podia admetre subterfugis, i, amb tot, encara hi va haver cronistes que opinaven que si el Barcelona hagués actuat complet en el segon temps, amb seguretat hauria igualat el marcador i fins l'hauria decantat al seu favor, cosa que, tal com va anar l'encontre, més aviat havia d'afavorir el Granollers, que en el segon temps no va pas rendir el mateix que en la primera part, durant la qual dominà totalment i desorientà el seu adversari.

La incògnita en aquest encontre i després de l'excel·lent primera part de joc portada a cap pel Granollers, estava en si els components d'aquest equip mantindrien l'empenta i tindrien el fons necessari per a aguantar la rèplica barcelonina.

I aquesta incògnita no es va poder aclarir pels fets esdevinguts, que culminaren en l'expulsió dels barcelonistes Balmanya i Bayo. Però el precedent del que succeí en el terreny de l'Espanyol ens fa pensar que el Granollers, davant del Barcelona, hauria repetit la proesa portada a cap a Can Ràbia; és a dir, que en el segon temps encara hauria millorat el resultat.

Aquest nostre optimisme, conseqüència de les actuacions del Granollers en terreny contrari i també d'altres portades a cap en el nostre terreny, encara que els resultats li hagin estat adversos, ve a confirmar el que la setmana passada dèiem del seu xoc amb l'Espanyol en el camp granollerí: que el Granollers no havia estat vençut per l'equip contrari, sinó per l'àrbitre.

No creiem que ningú discuteixi ara la potencialitat del Granollers. Són tres partits que porta guanyats en camp contrari: Espanyol, Badalona i Barcelona, tots tres guanyadors en el propi terreny granollerí, si bé el Badalona i l'Espanyol van endur-se'n els punts ajudats per l'actuació dels col·legiats que van dirigir aquests encontres, principalment l'Espanyol, arbitrat pel fatídic Pujol.

Fem memòria de l'actuació dels àrbitres que van dirigir aquests encontres, perquè quan en el seu temps, en jutjar el treball d'aquests *màrtirs* del xiulet, dèiem que llur actuació havia estat parcial a favor dels vencedors del Granollers, tenim la certesa que hi hagué qui va opinar que ens feia parlar l'apassionament. Els fets ens han donat la raó, perquè fins ara hem vist que el Granollers, sense comptar amb «asos», ha donat la rèplica sense fer cap ridícul a tots els altres equips de la primera categoria catalana.

En el número passat, sense voler justificar ni tampoc abonar l'agressió del col·legiat Pujol, fèiem constar que el triomf de l'Espanyol havia estat afavorit per l'arbitratge, opinió no compartida per tots els que ressenyaren aquell partit i que encara volien fer entendre que l'Espanyol havia guanyat perquè s'ho mereixia com a conseqüència de la seva *brillant* reacció en els últims moments de l'encontre.

Doncs, bé; aquella nostra opinió, avui la ratifiquem en el sentit de que l'Espanyol havia d'ésser vençut si el col·legiat Pujol hagués interpretat a consciència els reglaments del joc. El Granollers actuà molt més bé que l'Espanyol i el resultat havia d'ésser una repetició de l'aconseguit en el terreny de Can Ràbia; això, com hem dit, si l'àrbitre hagués actuat amb imparcialitat.

I, sense que volem fer creure que el Granollers sigui superior ni tan sols igual en potència al Barcelona i l'Espanyol, hem de dir que l'onze granollerí que va guanyar a Badalona i a Can Ràbia pel seu millor joc, també havia de guanyar l'Espanyol a Granollers, tal com diumenge passat va vèncer al Barcelona a Les Corts.

Acabat l'encontre amb l'Espanyol hi hagueren incidents a Granollers, és cert. El públic va donar-se compte que Pujol, únicament havia donat la victòria a l'Espanyol i els més exaltats, acabat el joc,

van prendre's la justícia pel seu compte. Aquest fet, de cap manera no el podem abonar; però també ha succeït en els camps de Badalona, Girona, Sabadell, Espanyol, Barcelona, etc., etc.

Diumenge passat a Les Corts, en el primer temps, no va succeir res, El Granollers guanyava per quatre gols a un i no va or-ise una sola protesta, prova de que el triomf granollerí era net i que l'arbitratge es desenvolupava normalment.

Però en el segon temps, el públic barcelonista va donar-se compte que al seu equip se li escapaven els punts i amb ells la possibilitat del títol de campió de Catalunya i començà a protestar els fallaments de l'àrbitre, i això, com és natural, va encendre la foguera, o sigui que va encomanar-se als jugadors blau-grana i aquests apel·laren a la duresa, alguns a la violència i, naturalment, l'àrbitre, aquesta vegada amb raó (una vegada o altra havia de tenir-ne) castigà quelques faltes, aquestes van ésser protestades i de la protesta es passà a l'insult. Balmanya en va pagar les conseqüències, ja que va ésser expulsat del terreny, i poc després sorgí l'agressió de Bayo, que també fou expulsat i portat pels milicians fins el vestuari.

I encara hi va haver invasió del terreny de joc a càrrec del públic, incident que si hagués succeït en qualsevol camp de fora Barcelona, avui encara en parlarien els diaris de la capital.

Hem volgut assenyalar aquests fets perquè quan això succeeix fora de la capital es diu i es repeteix que són coses de poble. Ara, com va poder-se veure diumenge passat, el públic barceloní pateix del mateix defecte que s'atribueix al públic dels pobles: el de no voler perdre.

L'espectacle de diumenge passat hauria de fer obrir els ulls a aquells que regeixen el futbol per a aplicar la justícia com cal i no castigar perquè sí els clubs de poble.

I com a corolari de la festa i per no ésser menys que el públic de poble, també a Les Corts va esperar-se que l'àrbitre abandonés el vestuari per a *aplaudir-lo*.

Tot plegat, coses del futbol. Apassionament, incomprensió, no voler perdre; però tot plegat resumit en una frase: la poca confiança en els àrbitres, motivada per les seves actuacions irregulars i molt sovint parcialíssimes a favor dels grans clubs quan aquests s'han enfrontat amb altres considerats més inferiors i modestos i també l'excés d'autoritat de que se'ls ha revestit, sense controlar en cap cas llurs actuacions.

I res més. El Granollers va obtenir una ressonant victòria que confirma els esplèndids triomfs obtinguts a Badalona i a Can Ràbia i demostrà que aquelles no van ésser producte de la sort, sinó del joc posat en pràctica. Aquests dos punts i un esforç més, no tan sols el poden

apartar del perill de la Promoció, sinó que el poden situar entre els primers classificats, en acabar-se el campionat, posició que té i de sobres merecudada per la seva actuació.

L'Espanyol va guanyar en el camp del Sabadell per la mínima diferència i encara aquesta deguda a un penal. Com pot veure's, Castarlenas no devia actuar com Pujol, qui se li va ocórrer dir que els penals no es xiulaven, i per això no va assenyalar els comesos per l'Espanyol.

El triomf de l'Espanyol a Sabadell dona a aquell equip possibilitats per adjudicar-se el títol. En canvi, al Sabadell el posa en dificultat i en camí de jugar la Promoció, si no el salva un esforç que es veurà obligat a fer en els darrers partits que ha de disputar al Granollers i al Badalona.

També per a posar més en evidència a Pujol, a Badalona el col·legiat Laplana va assenyalar un penal que, com a Sabadell, va donar la victòria a l'onze vencedor.

L'equip badaloní va apuntar-se els dos punts que encara li donen possibilitats de deixar per a altre equip un dels dos últims llocs de la classificació, mentre el Girona, amb la seva derrota i la pèrdua d'un punt que li ha tret el Comitè de Competició per arrencament indegut de Trujillo, ha deixat el tercer lloc per al Granollers.

Notes del partit Barcelona-Espanyol

Els equips s'arrencaren d'aquesta forma:

Barcelona: Urquiaga, Bayo, Rafa, Argemí, García, Balmanya, Vantolrà, Escolà, Gual, Barceló i Munlloch.

Granollers: Nogués, Oro, Saló, Vila, Rovira, Cifuentes, Ferrer, Rocasolano, Sanz, Rubies i Guix.

El Granollers va marcar els gols en el primer temps, durant el qual dominà intensament. En foren autors Rocasolano, el primer, als cinc minuts; Guix, el segon, als catorze minuts; Rocasolano dos minuts després entrà el tercer i Rovira, als vint-i-cinc minuts, logrà el quart.

El Barcelona va marcar un gol en cada temps: Munlloch, als vint minuts del partit i quan el marcador assenyalaria tres a zero a favor del Granollers, i Gual als trenta minuts de la segona part va entrar el segon.

Balmanya va ésser expulsat als dos minuts de joc de la segona part i vuit minuts després Bayo agredí l'àrbitre i fou expulsat també del terreny.

Dirigí la lluita el col·legiat Riba que si va tenir algunes equivocacions, aquestes van afavorir al Barcelona.

El què diu la Premsa

A propòsit d'aquest partit de diumenge, la Premsa ha hagut de reconèixer totalment la victòria del Granollers. Vegeu, sinó, aquests petits retalls que n'extreiem:

Full Oficial del Dilluns:

«El Granollers, amb la seva victòria d'ahir al camp de Les Corts, va donar la sorpresa de la jornada...»

El Mundo Deportivo:

«El Granollers, alentado por sus rápidos éxitos, fué creciéndose lógicamente y sus jugadas fueron las únicas de calidad que vimos durante el primer tiempo. Todo el equipo hizo maravillas con el balón...»

La Rambla:

«El Barcelona va ésser batut d'una manera inapel·lable...»

El Noticiero Universal:

«Un magnífico triunfo logró el Granollers ayer en Las Corts, triunfo producto de una exhibición completa de juego...»

El Diluvio:

«Realizó el equipo vallesano un juego magnífico, entusiasta y rápido, que le valió finalizar el primer tiempo con un resultado de 4 a 1 a su favor...»

El Día Gráfico:

«Marcó su adversario—el Granollers— cuatro a uno, como pudo marcar el doble de goals. Y el público aceptó el resultado porque era justo. El equipo del Granollers tenía rapidez, cohesión e ímpetu. Y jugaba cien veces más que el Barcelona...»

«Campeón el Español. Pero quizá ha podido serlo también el Granollers...»

La humanitat:

«El Granollers va vèncer, i va vèncer de manera decisiva. Va jugar millor i amb més efectivitat que el Barcelona...»

Partits per a avui

Sabadell-Granollers
Girona-Barcelona
Espanyol-Badalona

Comentari breu

El Granollers, avui pot assegurar-se

Anuncieu a LA GRALLA

la permanència a la primera categoria s guanya al Sabadell, com ho esperen tots els aficionats granollerins.

Una gran lluita a Girona. El Barcelona procurarà vèncer per si l'Espanyol s'entrebancava; però el Girona és difícil de vèncer a casa seva i és de creure que novament ho demostrarà davant el Badalona.

L'Espanyol sembla que és el que ho té més clar. Juga a casa seva contra el Badalona i és de suposar que guanyarà. D'altra manera té en perill el títol que en aquests moments ja sembla posseir.

El Badalona farà esforços per a fugir de la Promoció i això indubtablement pot fer passar una mala estona als espanyolistes.

Partits amistosos

Penya Servós-Penya Soler

Avui, a les 10:15 del matí, jugaran en el camp del Granollers S. C. els equips de la Penya Servós i de la Penya Soler, de Mataró.

L'equip granollerí estarà format per els següents jugadors: Torroella, Sadera, Pujades, Camps, Viaplana (P.), Tura, Viaplana (G.), Garrell, Codina, Gelpí i Dant.

JOFRA

GRAFÍQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30: Telèf. 222

CLINICA
CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extraccions i cures dentàries) en el consultori particular dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita dijous:

Dr. R. Julià i Bonet
Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J.M. Raméntol i Rifà
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montaña i Guasch
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rifà
Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merino i Pampin
Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

Dr. A. Canal i Comas

Dr. A. Sellés i Baró

Dr. A. Morgades i Novell

Dr. J. Grau i Puig